

prima instanță – S. Osoianu
instanța de apel – N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 2rac-541/16

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Camera de Licențiere împotriva Societății Comerciale „Floarea Viei” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Camera de Licențiere și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 03 februarie 2016

c o n s t a t ă

La 15 iunie 2015 Camera de Licențiere a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Floarea Viei” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 26 februarie 2015 a efectuat un control planificat la Societatea Comercială „Floarea Viei” Societate cu Răspundere Limitată, titularul licenței seria A MMII nr. 020769 din 10 aprilie 2006 eliberată pentru genul de activitate „importul și comercializarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților”. În urma efectuării controlului s-a constatat că, titularul de licență, în cadrul desfășurării activității licențiate nu și-a conformat activitatea conform prevederilor art. 15 alin. (6) al Legii nr. 119 din 22 aprilie 2004 cu privire la produsele de uz fitosanitar și la fertilizanti, pct. 17 lit. b) din Regulamentul cu privire la importul, stocarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz

fitosanitar și a fertilizanților, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1045 din 05 octombrie 2005, art. 11 alin. (1) și (7) lit. a) ale Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008.

Invocă reclamanta că în conformitate cu art. 7 alin (2) lit. d), art. 19 alin. (8) și (9) ale Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, Camera de Licențiere a emis Prescripția nr. 04/58 din 09 aprilie 2015 privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere prin care titularul de licență a fost obligat să-și conformeze activitatea prevederilor actelor legislative menționate, și anume, atestarea unui specialist în domeniul protecției muncii, prezentarea dovezii angajării a unui specialist cu studii în domeniul protecției plantelor sau de alt profil agronomic, prezentarea certificatului medical al persoanei antrenate în lucrările cu produse de uz fitosanitar.

Astfel, consideră reclamanta că neexecutarea prescripției anterioare, a fost emisă, repetat. Prescripția nr. 04/87 din 11 mai 2015 cu privire la lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, avertizând despre posibila retragere a licenței, dacă încălcările menționate nu vor fi lichidate până la data de 08 iunie 2015, iar conform prevederilor art. 19 alin. (9) al Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, titularul de licență, primind prescripția privind lichidarea încălcărilor condițiilor de licențiere, este obligat, în termenul indicat în prescripție, să prezinte autorității de licențiere informația privind lichidarea încălcărilor.

Prin urmare, indică reclamanta că prin prisma celor relatate, nerespectarea a doua oară a prescripției privind lichidarea încălcărilor ce țin de condițiile de licențiere manifestată prin înlăturarea tuturor încălcărilor admise, în baza art. 17 alin. (3) al Legii nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art. 7 alin. (2) lit. a), art. 21 alin. (2) lit. f) și alin. (6) ale Legii nr. 451 din 30 iulie 2001, Camera de Licențiere a emis Decizia nr. 126 din 10 iunie 2015 privind retragerea licenței seria A MMII nr. 020769 din 10 aprilie 2006, eliberată pentru genul de activitate „importul și comercializarea produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților”.

Mai mult invocă reclamanta că în virtutea atribuțiilor conferite de Hotărîrea Guvernului nr. 779 din 27 noiembrie 2009 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Camerei de Licențiere și efectivului-limită ale acesteia, acordă licențe pentru genurile de activitate stabilite de lege și are drept misiune asigurarea respectării riguroase a condițiilor de licențiere, statut ce obligă Camera să se conformeze legislației în vigoare și să întreprindă măsuri în vederea înlăturării încălcărilor ce ar avea un impact nefast asupra societății civile și sau ar prejudicial bugetul statului, și care concomitent îi permite să se pronunțe în vederea suspendării temporare retragerii licenței.

Cere reclamantul retragerea licenței societății cu răspundere limitată „Floarea Viei” seria A MMII nr. 020769 din 10 aprilie 2006 eliberată pentru genul de activitate “importul și comercializarea produselor de uz fitosanitar și a

fertilizanților” și obligarea Societății Comerciale „Floarea Viei” Societate cu Răspundere Limitată să depună formularul licenței retrase la Camera de Licențiere.

Prin hotărârea judecătoreii Strășeni din 03 februarie 2016, a fost respinsă cererea Camerei de Licențiere împotriva Societății Comerciale „Floarea Viei” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței, ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Camera de Licențiere și menținută hotărârea Judecătoreii Strășeni din 03 februarie 2016.

La 25 octombrie 2016 Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Or, Camera de Licențiere a expediat actele (prescripțiile) emise către titularul de licență la adresa juridică. Respectiv actele care au ajuns la adresa indicată în Registrul de Stat au fost aduse la cunoștința persoanei juridice, cu toate consecințele negative pentru aceasta. Astfel, dacă sediul este modificat societatea are obligația să comunice organului de înregistrare despre modificare și să publice informația respectivă în Monitorul Oficial.

Invocă ilegalitatea hotărârilor judecătorești și susține că instanțele au aplicat eronat normele de drept material, în special prevederile art. 16 al Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, conform căruia titularul de licență este obligat să înștiințeze autoritatea de licențiere despre toate modificările datelor indicate în documentele anexate la declarația pentru eliberarea licenței. Înștiințarea se prezintă la autoritatea de licențiere, în persoană, prin scrisoare recomandată sau prin poștă electronică (sub formă de document electronic cu semnătură digitală), în termen de 10 zile de la survenirea modificărilor, împreună cu documentele (sau copiile de pe acestea) ce confirmă modificările în cauză.

Or, Camera de Licențiere a expediat prescripțiile nr. 02/144 și 02/169 la adresa juridică a titularului de licență or. Strășeni, str. A. Mateevici, 14.

Totodată, instanțele nu au luat în considerație prevederile art. 28 alin. (7) al Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, în conformitate cu care actul de control intră în vigoare la expirarea a 30 de zile lucrătoare de la data comunicării lui persoanei vizate în act dacă nu a fost contestat conform prezentei legi.

Conform normei citate autoritatea de licențiere a emis prima prescripție nr. 04/58 la 09 aprilie 2015, după intrarea în vigoare a actului de control.

Mai mult, potrivit cererii/scrisorii nr. 122 din 19 octombrie 2015, directorul Societății Comerciale „Floarea Viei” Societate cu Răspundere Limitată și-a exprimat dezacordul cu Decizia nr. 126 din 10 iunie 2015 privind retragerea licenței, obținând în urma acesteia o nouă licență – nr. 050063 din 21 octombrie 2015.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Camera de Licențiere asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat